

Universitätsbibliothek Paderborn

Instructio practica ...

Continens Armamentarium Seu Panoplima Spiritualem - Id est, Varia arma
& media ad omnis generis tentationes fortiter sustinendas, & feliciter
superandas, Ad Omnium Quidem Animarum

Lohner, Tobias

Dilingæ, 1688

Caput. XI. De Tentationibus Senum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48377](#)

grædicere per Magistratum, tempusque & media concedere voluerit, ut absque impedimento ullo, quod alii ex morbo morientes, sive à doloribus, sive i tentationibus, sive ex modico rationis usu patiuntur, se ad mortem cum magno merito, & laude apud DEUM, hominèisque obtinenda se disponere, sic que, ut Ecclesia de SS. Martyribus canit, mortis tiam auctiæ (vel piæ) compendio vitam beatam possidere possit. Agnoscat ergo hoc beneficium, & sic eo statur; ut & opere ipso gratum se exhibeat, & si tem, ob quem illi hoc concessum est, obtinere me-
atur.

CAPUT XI.

DE SENVM TENTATIONIBVS.

CXXX. Chremes decrepitus seniculus, cùm nec dormire amplius, nec cibos masticare, nec ob oculorum caliginem legere, scribere que, neque ob pedum debilitatem solus incedere posset, & præterea pleraque alia senectutis incommoda experietur, graves hac de causa tentationes impatiencie patitur, inaximè cùm quotidie DEUM orare soleat, ut ipsum per mortem à tantis malis libet, nec tamen exaudiatur. Quæritur, quomodo coborandus, & armandus sit contra talēm tentatio nem?

Responso.

CXLI. In primis illi ostendat, cùm juxta commune proverbium *senectus ipsa sit morbus*; per morbum autem præclaram occasionem augendi merita, virtutesque præstantissimas exercendi offerri, communiter

Asceræ doceant, ideoque Nundinis generalibus (time
Quid) eam comparare soleant; quam aquum sit,
ut & ipse Chremes senectutem suam pro speciali ben-
ficio cognoscat, tamque perinde ut morbum aquissi-
mo animo ferat, sique in suam utilitatem & con-
modum convertat, illam Ecclesiæ & S. Pauli Rom.
adhortationem animo semper volventes: Ecce nunc
tempus acceptabile, ecce nunc dies salutis. Abduc-
mus ergo opera tenebrarum (id est, peccata in juve-
nili ætate commissa) & induamus arma lucis; sed
in die honestè ambulemus, prout grandævos senes, &
in exemplum Juvenum positos decet.

CXLII. Secundò illi ostendat, quantum pariter
beneficium per hoc etiam ipsi à DEO collatum sit,
quod non modò vitam, atque adeò tempus merendi,
& æternas, immortalisque divitias & opes congu-
gandi tamdiu conservârit, sed alterius etiam protogu-
re paratus sit; si enim Rex aliquis thesaurum suum
aperiret, & cuivis per certum tempus, quidquid vel-
let, auferendi potestatem concederet, an non magis
beneficium sibi collatum existimaret, qui centum
quam qui decem duntaxat, aut viginti horas pro talis
oblatione concessas audiret? atqui similis gratia Chro-
meti per senectutem concessam facta est, cur ergo nos
gaudeat potius, quam tristetur?

CXLIII. Tertiò illi demonstret, etiam ex eo ap-
pice senectutem ipsi gratam esse debere, quod cum illi
mortiantur virtus, quæ in juventute vigebant, uti redit
S. Ambrosius l. i. hex. ostendit dicens: Quid natu-
ram accusas, ô homo? habet illa impedimenta quedam,
senectutem & infirmitatem, sed senectus ipsa in bonis
moribus dulcior, in consiliis subtilior, ad constantiam

subeunda mortis potior, & ad reprimendas libidines
fotior: infirmitas corporis, sobrietas mentis est; ut
ad eò merito quivis senex cum S. Paulo 2. Cor. 11. di-
cere possit: *Cum infirmor, tunc potens sum.* Id quod
ipsi etiam Ethnici agnoverunt, unde Seneca ep. 67.
ait: *Ago gratias senectuti, quod me lectulo affixit.*
*Quidni gratias illi agam hoc nomine? quidquid debe-
bam nolle, non possum.* Cui consentiens Cicero de
senect. O! praelarum, ait, *munus etatis, si quidem
id auferat nobis, quod est in adolescentia vitiosissi-
num.*

CXLIV. Quartò denique illi senectutis benefi-
cium ex eo demonstret, quod nullam propè rem inter
naturalia bona pluris faciant, quam honorem & fa-
mam juxta illud: *Omnia si perdas, famam servare
memento: cui autem magis competit honor, quam
senibus?* ita sanè DEUS ipse verbo & exemplo hor-
tatus est. Verbo quidem, dum Levit. 19. præcepit:
Coram cano capite consurge, & honor a personam senis.
Operè autem, dum in cœlo à viginti quatuor seniori-
bus præcipue adorari & coli, velut ab honorioribus
voluit, ut S. Joannes Apoc. 4. vidit. Sed & Chri-
stus, ut senectutem honorandam esse monstraret, à
sene Simeone, & Anna octoginta quatuor annorum
vidua in templo excipi, & honorari voluit. Quanto
autem in honore ab aliis hominibus habiti sint senes,
& etiamnum habeantur, vel ex eo patet, quod, uti
Cicero de senect. dixerit: *Consilium, ratio, sapientia
conflat in senibus, quæ, nisi in illis essent, summum con-
silium majores nostri non appellassent Senatum.* Hinc
& Moyles Num. 11. dixit: *Congrega mihi septuaginta
Viros de senibus Israël, quos tu nōsti, quod senes populi*

V 5

finis

sint, & Magistri. Quia ergo iste honor senibus haud dubiè propter virtutem, quæ sola mater veræ gloria est, teste S. Bernardo, confertur, huic præ aliis studiis Chremes, sibique illa S. Cypriani l. de 12. abus. verbi applicet: *Abusio magna est, si sine virtute senex invi- niatur; plus enim virtuti operam dare senibus competit, quos presentis faculi florida etas deseruit.* Sicut enim in arboribus reproba comparet arbor, quæ post flores fructus optimos cultori suo non exhibit; sic & ipso reprobus est, quem flos deserit juventutis, & tamen in senectu bonorum operum fructus maturos proferre parvipendit.

PARS VI.

DE TENTATIONIBUS
CIRCA IUDICIA DIVINA
OCCURRENTIBUS.

I. **E**tsi hæc pars ab initio alicui meritò supervacua videri posset, cùm teste Siracide cap. 3. omnium operum DEI nullam homo possit inventationem; & quanto plus laboraverit ad querendum tantò minus inveniat; & hinc D. Julianus in Conclio Toletano dixerit, divina non discutienda, sed credenda esse, arque adeò generale pro omnibus tentationibus in hac materia occurrentibus telum esse debat illa Tobiae Senioris sententia: *Justus es, Domine, & omnia iudicia tua justa sunt;* nam ut S. Paulinus ep. 38. sapienter discurrit, si à DEO omnia: & *DEVIS bonus est, omnia profecto, quæ fecit DEVIS bona*

erunt.